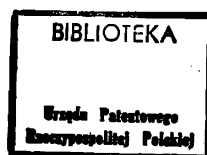

10 grudnia 1928 r.

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIIS PATENTOWY

F160 1/00

Nr 9191.

Kl. 47 b 2.

Deutsche Gold- und Silber-Scheideanstalt vormals Roessler
(Frankfurt n. M., Niemcy).

Płaszcz ochronny na wały giętkie.

Zgłoszono 11 czerwca 1927 r.

Udzielono 20 lipca 1928 r.

Pierwszeństwo: 23 czerwca 1926 r. (Niemcy).

Wynalazek dotyczy płaszcza ochronnego na wały giętkie, składającego się z dwóch albo większej ilości spiralnych zwojów, które posiadają jednakowy skok, lecz różne średnice i których końce są łącznie ze sobą ześrubowane zapomocą otaczającej je tulejki. Płaszcz ochronny według wynalazku może mieć zastosowanie do różnych wałów giętkich, służących do napędu różnych maszyn; szczególnie nadaje się on do wiertarek dentystycznych.

Na końcach płaszcza ochronnego, zgodnie z wynalazkiem, zastosowane są szczególne skówki przytwierdzające, które mogą być różnej budowy, np. mogą być one zaopatrzone w pierścieniowe wy-

drażenia do zakładania i przylutowania końców płaszcza, mogą być one również zaopatrzone w wydłużone szyjki, na które zostają nasunięte końce płaszcza ochronnego. Skówki przytwierdzające mogą być zaopatrzone w gwinty odpowiadające przekrojowi i skokowi wewnętrznego lub zewnętrznego zwoju. Na gwint nakręca się koniec zwoju.

Dobrze jest wykonać gwint na zewnętrznej powierzchni wydłużonej szyjki, na którą nasuwa się zwoje płaszcza ochronnego.

W celu odłączenia zwojów płaszcza ochronnego odskówek przytwierdzających, nakłada się na części końcowe tego płaszcza specjalną część obracaną, obejmującą

jącą zwoje, która nasadkami przylega do końców zwojów i przy pokręcaniu rozluźnia je.

Płaszcz ochronny na wały giętkie, stosowane dotychczas, składają się zwykle z giętkich metalowych węzów lub metalowych zwojów, otoczonych skórzanymi powłokami.

Węze ochronny metalowy posiada tylko ograniczoną giętkość, wobec czego nie wyginają się dostatecznie pod wpływem działających na nie zmiennych nateżeń. Wadę tę posiadają też bardziej giętkie, zwykle zwoje ze skórzaną powłoką, która poza tym nie mogą być sterylizowane; skórzana powłoka przy złamaniu wałów, szczególnie wałów do wiertarek dentystycznych, staje się bezużyteczna, gdyż ostre, odginające się końce zwojów rozrywają ją.

Płaszcz ochronny według wynalazku nie posiada wskazanych braków i umożliwia znaczne wyginania się wałów, nawet umożliwia tworzenie pętlic.

Na rysunku w trzech figurach przedstawione są dla przykładu dwie formy wykonania wynalazku, przyczem fig. 1 wskazuje widok płaszcza ochronnego ze skówkami przytwierdzającymi częściowo w przekroju, fig. 2 i 3 wskazują koniec płaszcza w przekroju i w widoku z góry.

Płaszcz ochronny jest utworzony z dwóch skręconych spiralnie zwojów 1 i 2, które posiadają jednakowy skok lecz różne średnice i które najlepiej wykonać ze stali sprężynowej.

Poprzeczny przekrój drutu zwojowego według rysunku jest okrągły, lecz może posiadać każdą inną odpowiednią formę. Mogą być także zastosowane również druty o różnych przekrojach, skręcone w tulejkę.

Płaszcz ochronny zakończony jest skówkami przytwierdzającymi 3 i 4, które w nasadkach 7 posiadają wydrążenia 5

do zakładania końców płaszcza ochronnego i do umieszczenia materiału do lutowania. Wewnętrzna część każdego wydrążenia 5 jest wykonana jako wydłużona szyjka 6, służąca do nasuwania końców płaszczy ochronnych.

Fig. 2 przedstawia umocowanie końców zwojów płaszcza ochronnego na skówkach 3 i 4 (fig. 1) zapomocą nakręcenia na wydłużenie szyjki 6 zaopatrzone w gwint odpowiadający przekrojowi i skokowi wewnętrznego zwoju. Przy odpowiednim wykonaniu zewnętrznej ścianki wydrążenia 5 można naśrubować zamiast wewnętrznych zewnętrzne zwoje 2 na skówkę 3 i 4.

Obłuzowanie się płaszcza ochronnego na szyjce 6 jest wykluczone, ponieważ zwoje 1 i 2 zwięzają się przy odśrubowywaniu. W celu ułatwienia odśrubowywania skówek zastosowano przyrząd przedstawiony na fig. 2 i 3. Składa się on z części obracanej 8, obejmującej część skrętów zwojów. Część 8 swym dolnym kołnierzem 9 wchodzi pod końcowy zwój. Na dolnym kołnierzu 9 umieszczone są dwie nasadki 10, z których każda przylega do powierzchni końców zwojów 11. Przez odkręcenie tej części obracanej zwoje 1 i 2 cokolwiek rozluźniają się, wskutek czego można swobodnie odkręcić płaszcz ochronny od szyjki 6. Do tego celu wystarczałaby tylko jedna nasadka 10, która przy pokręcaniu części obracanej 8 rozluźnia jeden zwój; dwie nasadki jednak zapewniają łatwiejsze odkręcenie płaszcza.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Płaszcz ochronny na wały giętkie, znamienny tem, że posiada dwa lub większą ilość spiralnych zwojów, wchodzących jeden w drugi i posiadających jednakowy skok, przyczem końce zwojów są osadzo-

ne we wspólnej skówce przytwierdzającej na każdym końcu płaszcza.

2. Płaszcz ochronny według zastrz. 1, znamienny tem, że każda skówka przytwierdzająca (3, 4), służąca do osadzenia końca zwojów (1, 2), jest zaopatrzona w nasadkę (7) z pierścieniowem wydrążeniem (5).

3. Płaszcz ochronny według zastrz. 1 i 2, znamienny tem, że każda skówka przytwierdzająca (3, 4) posiada wydłużoną szyjkę (6), na którą nasuwa się koniec wewnętrznego zwoju.

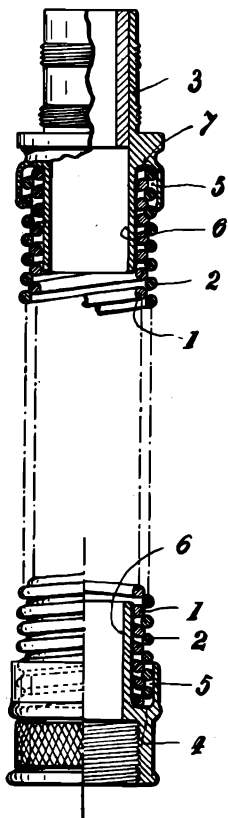
4. Płaszcz ochronny według zastrz. 2, znamienny tem, że pierścieniowe wydrążenie (5) skówki jest zaopatrzone w gwint zastosowany do wylotu zwoju, który nakręca się na wskazany gwint.

5. Płaszcz ochronny według zastrz. 3, znamienny tem, że szyjka (6) skówki posiada gwint zastosowany do wylotu wewnętrznego zwoju (1).

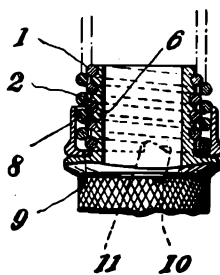
6. Płaszcz ochronny według zastrz. 1—5, znamienny tem, że końce zwojów (1, 2) są przewleczone przez część obracaną, podłożoną pod końce zwojów (1, 2) i zaopatrzone w nasadki (10), przylegające do końców (11) tych zwojów (1, 2), która to część służy do wykręcania zwojów ze skówki.

Deutsche Gold- und Silber-
Scheideanstalt
vormals Roessler.
Zastępca: Inż. F. Winnicki,
rzecznik patentowy.

Fig. 1.

Fig. 2.

Fig. 3.

